
Krisztinavárosi Hírek

A KRISZTINAVÁROSI PLÉBÁNIA ÉS A KRISZTINA KÖR BARÁTI TÁRSASÁG LAPJA 81. SZÁM – 2017. JÚNIUS

Kedves Testvérem!

Nyáron - hiszen a meleg miatt, aki csak tud, menekül Budapestről - plébániánk élete takaréklángon ég. Elszaladunk olyan dolgok mellett is, amire pedig figyelniünk kellene. Ezek közé tartozik szent Benedek, Európa védőszentjének ünnepe. Mostani soraimmal e jeles napról, július 11-ről szeretnék pár szóval megemlékezni.

Boldog VI. Pál pápa 1964-ben, amikor szent Benedeket Európa védőszentjévé nyilvánította, ezt írta: Benedek „a béke hírnöke, az egység munkálója, a civilizáció mestere, főleg pedig Krisztus vallásának bajnoka, és a nyugati szerzetesség megalapítója volt”. Ismerjük meg rövid életrajzát.

Benedek 480 táján született Nursiában. Amikor Rómában tanult, az ottani kereszténynek mondott élet nem tetszett neki, ezért remeteségbe vonult (subiacoi barlang). Sok nehézség után Monte Cassinóban alapította meg rendjét. 547-ben halt meg.

Személyiségét legjobban az általa írt Regulából ismerhetjük meg. Ebből két mondatot szeretnék kiemelni. 1/ A bencés rend jelmondata: **„Ora et labora!”**. Vegyük komolyan, hogy a becsületes élethez a munka is hozzátartozik. Minket, magyarokat is a bencések tanítottak meg a földművelésre. De tudnunk kell, hogy az imádság még ennél is fontosabb. Erre is a bencések tanítottak meg. 2/ **„Krisztus szeretetének semmit elébe ne tégy!”** Ez elsősorban a liturgiára vonatkozik, amit a bencés apátságokban mindig nagy odafigyeléssel végeznek. De természetesen mindennapi életünk is igaznak kellene lennie: Jézus szereteténél semmi se legyen fontosabb nekünk.

Mindannyian érezzük és tapasztaljuk is, hogy Európa válságot él át. A keresztény múlt letagadása, a jövőtől való félelem, a remény elvesztéséhez vezethet - figyelmeztet szent II. János-Pál az Egyház Európában kezdetű apostoli buzdításában. Én azt remélem, ha védőszentünk, szent Benedek utasításaira figyelünk, újra a remény, a szeretet és a béke földrésze lehet Európa.

Szeretettel:

plébános

Tájékozódni tudni kell!

Tájékozódjunk!

A tájékozódás a térben mindennapos gyakorlatunk. Odatalálunk a munkahelyre, az iskolába, barátainkhoz, a színházba, a sörözőbe, a Balatonra, bárhonnan haza. A megszokott környezeten és útvonalon kívül valójában nem okvetlenül egyszerű a tájékozódás. Versenyt is rendeznek belőle: tájékozódási futásnak hívják. Vagy gondoljunk sűrű ködre, főleg idegen helyen! Megtörténhet, hogy ilyenkor körbe-körbe megyünk, s nem jutunk előre. Akinek van iránytűje, az ilyen helyzetben is tudja tartani a helyes irányt. A kínaiaknak Kr. e. 1100-ban már volt mágneses elven működő iránytűje. A vikingek (nappal) különleges, a fényt polarizáló kővel tudták megállapítani a nap állását, s így tájékozódni a legsűrűbb ködben is.

Tájékozódnunk azonban nem csak a térben és időben szükséges, hanem a minket körülvevő világ dolgaiban is. Akár 100 évvel ezelőtt még az emberek többsége közvetlen környezete ügyeiben volt érdekelt, és abban elegendően tájékozott. A faluban mindenki ismert mindenkit, számon tartották egymást, egymás örömeit, bánatát, szükségét. (Egy itt élő libanoni egyetemi oktató mesélte múlt héten, hogy ha hazamegy látogatóba, az első napokban kora reggel leül egy órára a vízpipázó asszonyok mellé. Harmadnapra mindent tud a faluról.) Ez a tudás a közvetlen tapasztaláson alapul. Ha valójában nem is magam tapasztalok, de gyorsan ellenőrizhetem a híreket. A modern világ kommunikációs forradalma gyökeresen megváltoztatta ezt a helyzetet. A hírek terjedési sebessége a fénysebesség. A TV vagy az internet világában valós időben láthatjuk, hallhatjuk a Föld tetszőleges pontján zajló eseményeket. Ilyen értelemben közvetlen környezetünk kitágult Föld méretűre. Hallatlan lehetőség ez: sok-sok hónapos utazás nélkül, számtalan, esetleg halálos kockázatot is elkerülve szerezhetünk tapasztalatot, cserélhetünk ismereteket sokkal több emberrel, más kultúrákkal, más civilizációkkal. Valójában az ismeretek felhalmozásának lehetősége – a beszéd, az emlékezet, majd sokkal eredményesebben az írás – és a felhalmozott tudás átadása utódainknak, a gyorsuló és egyre hatékonyabb információáramlás az emberi társadalmak és civilizáció alapja. Ha ez a lánc bármilyen okból megszakadna, az emberiség egy emberöltő alatt 100 ezer évvel korábbi állapotába kerülne vissza. Vajon az elérhető információmennyiség növekedésével változatlan-e azok (réven nyert megismerésünk, tudásunk) megbízhatósága, minősége?

Sajnos azt kell tapasztalnunk, hogy ez nem így van. A minket elárasztó rengeteg információban sok a selejt, sok a hiba, a félreértés, a tévedés, és ekkor a tudatos torzításról meg nem is beszéltünk.

Először vizsgáljuk meg azt a kérdést, hogy miért kerül ennyi hiba az információkba! A Föld méretű környezetből már nem közvetlen tapasztalással szerezzük az információkat. Hivatásos közvetítők: újságírók, kommunikációs szakemberek különböző hírcsatornákon – újságokban, könyvekben, TV-ben, interneten – és jószándékú amatőrök például a Facebookon teszik közzé, ami a tudomásukra jutott. Azonban ők is áttételesen értesülnek, azaz valószínűleg már eleve torzult információhoz jutnak, amit aztán ők is óhatatlanul (tovább) torzítva adnak tovább. Ha mégis személyesen vannak jelen egy eseménynél, egy információ keletkezésénél, átadásánál, akkor is csak a legritkább esetben értik azt meg, mert az információk rendkívül szerteágazó területekről

származnak, azaz valószínűtlen, hogy a befogadó elfogadható szinten tájékozott legyen abban, vagy legalább a szaknyelv szavainak jelentését közelítően ismerje. Felerősíti ennek következményeit az a körülmény, hogy technikailag egyre bonyolultabb világunkban a fogyasztó lemond a berendezés működésének megértéséről, megelégszik egyszerű jelek érzékelésével, a használati utasítás követésével. Így kondicionálva megszokja, hogy más specialisták(nak vélt emberek) véleményét kérdezősködés nélkül tudomásul vegye és elfogadja. Továbbadja tehát azt, amit felfogott a hallottakból, látottakból, illetve amiről azt hiszi, hogy hallotta, látta, felfogta. Ez a gyakorlati megvalósulása annak a szórakoztató játéknak, amikor egy vidám társaság tagjai szomszédjuk fülébe súgják az ő fülükbe súgott összetett mondatot, s az utolsó szájából elhangzott mondatra jó, ha a kettővel előbbi súgó ráismer.

Egy másik jellemző jelenség tanúi, inkább elszenvedői vagyunk, nem csökkenően, inkább fokozódva az elmúlt 27 évben is, amelynek a következménye ismét az információk torzítása: a tudatosan manipulatív indoktrinációnak. Konrad Lorenz, az ismert etológus írja Ember voltunk hanyatlása című könyvében: *„A demagógok mindig tudták, és tudják ma is, hogy az ember azokat az eszményeket szolgálja a leghívebben, amelyeket ifjúkorában tett magáévá. ... A doktrína foglya teljességgel azonosul azokkal az eszményekkel, amelyeket az indoktrináló személy adott neki; nem érzi, hogy elveszítette ember voltának egy alapvető alkotórészét, tudniillik konstruktív gondolkodását.”*

A legélesebben a közéletet torzította el az indoktrináció, azonban az Egyházon belül is érzékelhetünk hasonló jelenségeket. Olvashatunk híreket, véleményeket és magyarázatokat a Szentatya megnyilatkozásairól, ajánlásairól, állásfoglalásairól és leginkább ezek szándékáról. Ezek a kommentárok sokszor ellentmondók. Hogyan tájékozódhatunk mi, az Egyház tagjai ebben a ködös információ erdőben? Megint a számomra szélsőségesen ateista hangban írt könyv összefoglalójából idézek először: *„Aki hisz valamely istenben – legyen ez akár Ábrahám féltékeny, hirtelen haragú, törzsfőnök tulajdonságokkal felruházott istene –, többet tud a kozmosz lényegéről, mint bármelyik ontologikus redukcionista. Még a legnaivabb, a Jóistent apafiguraként elképzelő egyistenhívőn sem fog az értékekkel szembeni vakság. Akkor sem fordíthatja el tekintetét a kor sátáni torzulásaitól, ha hisz abban, hogy Mindenhatója és Mindentudója végül mindent jóra fordít. ... A monoteizmus igazságtartalma a hívőt a gyakorlati cselekvés során megtartja a helyes úton; a kategórikus parancsok, melyeket istenétől kap, megegyeznek azokkal, amelyeknek mi próbálunk engedelmessé válni.”*

Török Csaba atya mondta egyik beszédében: imádkozunk, ima közben nem fér hozzánk az ördög. Imádkozunk tehát, gondolkodjunk nyitottan, bátran támaszkodjunk hitünkre, belső meggyőződésünkre, ami Istennel ápolt imádságos kapcsolatunkból táplálkozik. Imádságos életünket pedig erősítsük meg a gyónás szentségével, hogy lelkünk tisztaságával merjünk mindig megjelenni Urunk előtt. Hitünk szellemi tisztaságát ápoljuk a Szentírás olvasásával, s lehetőleg rendszeres hittanórai magyarázatokkal, kiscsoportos beszélgetésekkel is törekedjünk a jó úton megmaradni.

Horváth Adrián

Minden forrásom belőled fakad. (Zsolt 87,7)

A fenti verset választották az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) jelmondatának, amit 2020. szeptember 13-20. között tartanak Budapesten. Ez egy világméretű ünneppsorozat az Eucharisztia megismerésének és tiszteletének elmélyítésére. Katolikus keresztények tanúságtétele Isten szeretetéről a világ felé. Ne egy elvont, csak papoknak szóló tudományos teológiai rendezvénynek képzeljük el: mindenki, aki regisztrál, részt vehet majd a délelőtti kongresszusi programokon, a délutáni és esti alkalmak szabadon látogathatók lesznek.

A NEK célja Krisztus ünneplése az Oltáriszentségben és tanúságtétel a világ felé Isten végtelen szeretetéről, aki emberré lett, és köztünk maradt valóságosan az Élet Kenyerében. Célja még hitünk e szent titkának megismertetése és megszerettetése, az eucharisztikus élet előmozdítása a hívek körében, hogy élő Krisztus-kapcsolatban élve, hiteles, tanúságtévé keresztényként legyünk jelen a világban Isten dicsőségére és a lelkek üdvösségére.

Milyen főbb események várhatók?

- Nyitó szentmise elsőáldozással;
- Délelőttöként plenáris ülés imával, tanúságtételekkel, katekézisekkel;
- Eucharisztikus gyertyás körmenet;
- Fialok estje;
- Zárómise.

Ezeken kívül városszerte lesznek mindenki számára nyitott kulturális és egyéb programok.

2017. pünkösdjétől hároméves lelkipásztori program készült, melynek első évére pünkösdhétfőn adták ki egy ötletfüzetet azért, hogy mind a plébániákon, mind a közösségekben, családcsoportokban, ifjúsági közösségekben és más területeken segítse a felkészülést. Ez hamarosan elérhető lesz a NEK honlapján is.

Az első felkészülési év témája: „Az Eucharisztia keresztény életünk forrása”. Kapcsolódjunk az év témájához, melynek célja, hogy egyénileg elmélyítsük kapcsolatunkat hitünk nagy kincsével, az Eucharisztia misztériumával. Bíboros főpásztorunk alkalomnak tartja az eseményt arra, hogy tudatosan törekedjünk a lelki megújulásra, és kapcsolódjunk egyre szorosabban Krisztushoz az Egyházban és az Egyház vezetésével, hogy így az egyének és közösségek élő krisztuskapcsolata révén az egész Egyház is egyre dinamikusabbá, egyre sugárzóbbá váljon.

Az első lépések megtétele tűnik mindig a legnehezebbnek. Lelki megújulásunkhoz azonban nem kell nagy dolgokra gondolni. Kezdetnek jó lesz, ha heti rendszerességgel imádkozunk közösségeinkért, lelki megújulásunkért, a Kongresszusért. A nyári szabadság idejére tervezzük meg előre, hogy vasárnap hogyan tudunk eljutni szentmisére. A rendszeres szentségimádást is ajánljuk. Bízunk az Úrban, az imádság erejére támaszkodva mindig képesek leszünk megtenni a következő lépést!

Akik nem érzik magukhoz olyan közelinek a szentségimádást, mint imádsági formát, azoknak kiváló lehetőség az Emmánuel Közösség Adorációs iskolája.

Szeptember 11. és december 4. között tizenkét alkalmas imaiskolát indítanak a hozzánk közeli Városmajori Jézus Szíve templomban hétfő esténként a 18 órai szentmisével kezdve 20 óráig. Szent II. János Pál pápa az Új évezred küszöbén című levelében „az imádás iskoláinak” megalapítására hívott, hogy újra bevezessük az embereket a szentségimádásba. Erre dolgozták ki a tizenkét alkalmas adorációs iskolát, amely 12 × 1-1,5 órás alkalomból áll heti rendszerességgel. Egy-egy alkalom programja a következő:

- Üdvözlés;
- Egy szentségimádási ének tanulása közösen;
- Rövid, de egymásra épülő előadás kb. 25-30 percben;
- Szentségimádás kb. 20-30 percben;
- Kérdések és válaszok, vagy kiscsoportos megosztás, esetleg egyszerűen csak testvéri együttlét.

További információ és jelentkezés: kepzes@iec2020.hu Erre a címre kéri elküldeni a jelentkező nevét és életkorát. Jelentkezési határidő: 2017. szeptember 6, szerda.

Hamarosan plébániánk honlapjáról is elérhető lesz a NEK hivatalos honlapja, ahol már most, és ezután is folyamatosan egyre több hasznos információ, gondolat, programajánlat és segédanyag érhető el. Vegyük fel a böngészőnk kedvencei közé: www.iec2020.hu

A Szentlélek vezessen bennünket, hogy az előttünk álló évben minél teljesebben fogadhassuk be Isten számunkra készített ajándékait!

Horváth Ágoston

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Mennyei Atyánk, minden élet forrása!

Küldd el Szentlelkedet,

hogy az önmagát értünk feláldozó

és az Oltáriszentségben velünk lévő Krisztust

felismerjük és egyre jobban szeressük!

Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk,

orvosunk és békességünk.

Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét

elvigyük minden emberhez!

Add, hogy a készület ideje

és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése

egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk,

Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon!

Ámen

Akit az Úr fülön csípett – Bemutatkozik új sekrestyésünk

Alig egy hete kezdte el a betanulást Szilágyi Stella, templomunk új sekrestyése, amikor a plébánián leültünk egy kicsit beszélgetni. Június 1-jén kezdett – és rögtön a mélyvízbe lett dobva, hiszen a harmadik legnagyobb ünnep, a pünkösöd előkészületével és lebonyolításával zajlottak az első napok.

A negyvenes évei elején járó Stella már nevében is hordozza a Szűzanyát, az ő lelkületét szeretné követni munkájában, pontosabban szolgálatában, mert a sekrestyéséget sokkalta inkább annak tekinti. Stella krisztusi korban tért meg, megtérése kezdetén éppen a krisztinavárosi Havas Boldogasszony-templomba járt, itt hamvazkodott először. Különös jelnek tartja, hogy most, egy évtizeddel később, éppen itt fogja az Urat szolgálni.

Stellának szép gyermekkorra volt, de szülei elváltak, ennek ellenére mindkettejükkel jó a kapcsolata. Mégsem kímélte az élet: nagyon korán, 24 évesen megözvegyült, négy és fél évnyi házasság után. Nagyon nem volt könnyű összeszednie magát, és ebbe a folyamatba ágyazódott bele a megtérése is. Korábban is hívő volt, de nem gyakorolta a vallását, a hétvégi bulik után sokszor nem is volt ereje, hogy felkeljen, és elmenjen vasárnap a misére. Am az Úr fülön csípte: a mindig is mély lelkületű ember úgy gondolta, ahogy a testi bajokkal az orvoshoz, úgy a lelkiekkel a lelkek orvosához kell fordulnia, ezért elment gyónni. Egyre inkább megélte a hitét, és azon vette észre magát, hogy nem jár szórakozni, hanem mindig ott van a szentmisén. Isten meghívta a művészetre, az ikonfestésre is: nem tanulta ezt, de Isten mindig vezeti a kezét. Ikonfestés közben lelkileg teljesen el tud mélyülni az Úrban. (Akit érdekelnek Stella művei, a www.stellaikon.pe.hu honlapon megtalálhatja őket.) Stella szeretne házasságban élni, nagykilencedet imádkozik erre a szándékra és a munkájáért – az utóbbi meg is valósult a hetedik hónapban.

A sekrestyési feladatkörben az vonzza, hogy az Úr Jézus szentségi jelenlétében lehet, Istent dicsőítheti minden kis feladatban: legyen az takarítás, virágkötés vagy akár a segítő jelenlét a hívek és más betérők számára. Úgy érzi, három dologra hívja különösen az Úr: a papokért való imára, az Oltáriszentség és a Szűzanya tiszteletére – ezt pedig a templomi szolgálat révén még könnyebben meg tudja valósítani.

Stellát a Kis Szent Teréz-templom sekrestyése ismeri, ő ajánlotta Mihály atya figyelmébe. Új sekrestyésünk eredeti szakmája titkárnő, de vezetett korábban papírboltot és OKJ-s vizsgajegyző is volt. Ezekben közös, az oktatásszervezésnél pedig különösen meghatározó volt a szervezési jelleg, az, hogy sokfelé kell figyelni, hogy bizonyos dolgoknak nagyon meghatározott időre kell készen lenniük. Ugyanígy a templomban is megvan, hogy mikor kell meggyújtani a szentmise előtt a gyertyát, mikor kell felolvasásra buzdítani a híveket, mikor kell a szertartás alatt csengetni. Stella az utóbbi időben egy idős nénire vigyázott, és kilencvenéves nagymamájával él együtt, így nem nehéz számára más generációkkal együttműködni. Mindez a feladatok Madeleine nővértől való megtanulását is nagyban segíti.

Stella nagyon örülne, ha egy kis közösség kialakulna körülötte – nem csak azért, mert közösségi ember, hanem leginkább azért, mert megtapasztalta: a templom körüli kis szolgálatok mennyire megerősítették őt lelkileg is, közelebb vitték Istenhez.

Stella tudja, hogy a nővérhez képest, aki 150%-ban látta, látja el a feladatait, a 100% is kevésnek tűnhet. Aggódik is emiatt, de nem túlzottan, mert már eddig is megtapasztalta a krisztinavárosiak szeretetét, türelmességét. Ezt továbbra is kéri tőlünk, és mindenekelőtt imáinkat. Fogadjuk nagy szeretettel Szilágyi Stellát!

Agonás Szonja

Beszámoló a kisgyerekes családok találkozójáról

Az elmúlt hónapokban kétszer is megrendezésre került a kisgyerekes családok találkozója, először február 18-án, majd május 6-án. Csodálatos új kezdeményezésről van szó, amely megpróbálja összefogni a krisztinába járó kisgyerekes szülőket.

Amikor lementünk feleségemmel, gondoltuk, hogy a szokásos ismerős arcokat látjuk majd, akiket már a cserkészetből, a családos altáborból ismerünk. Nagy örömünkre sok, számunkra eddig ismeretlen szülő is ott volt. Kis gondolkodás után rájöttünk, hogy szoktuk őket látni a reggel kilences misén a mellékhajóban, gyerekekkel, viszont a nevüket se ismerjük. Úgy ülünk egymás közelében a misén, hogy közben nem alakul ki egy igazi, egymást ismerő, egymást támogató közösség. Ebben tudott változtatni a családos találkozó: most már ismerősként üdvözölhetjük egymást a misék utáni agapéken. Ezzel egyben az is nyilvánvalóvá válik, hogy milyen fontos a misék utáni agapé, a közösségépítő csoport másik nagy „találmánya”. Nem elég megismertetni közösségünk tagjait egymással, hanem rendszeres alkalmak kellene, hogy ez a közösség-csira továbbfejlődjön és fennmaradjon.

Visszatérve egy kicsit arra, hogy mi is történt a két délelőtti folyamán. Hogy talán a legfontosabbal kezdjem: a munkacsoport önkéntesei, köztük több gyakorló nagyszülő, átvitték a kisgyerekeket egy másik terembe. Így mi, szülők nyugodtan beszélgethettünk a felvetett témákról. Gyakorló kisgyermekes szülők tudják, hogy ez mekkora ajándék. Végre nyugalomban beszélgethettünk a családról, a házasságról, hitről. Főleg arról volt szó, hogy a gyakorlatban kisgyerekekkel hogyan tudjuk megélni a szentségi házasságot, hogyan tudjuk gyermekeinket a legjobban a hitben felnevelni. Hogy csak egy példát említsek: hogyan tudjuk vagy hogyan kell kimutatni a szeretetünket egy dacos, nyűgös gyerek (esetleg egy éppen rossz hangulatban lévő házastárs) felé. Kiderült, hogy problémáink és örömeink nagyon hasonlóak és így gyakorlati tanácsokkal is tudtuk egymást segíteni.

A két találkozóval elkezdődött valami, de még hosszú út áll előttünk, hogy egy állandó kis csapat alakuljon ki. Szeretnénk folytatni ezt a fajta közösségépítést valamilyen módon, talán erről is beszélnünk kell majd a legközelebbi alkalommal. Nagyon fontos, hogy más korosztályok is segítenek nekünk ebben, ugyanis hiába van bennünk kisgyerekes szülőknél lelkesedés, a mindennapok küzdelmeiben (pelenkacserék, fektetés stb.) nagyon kevés energiánk jut a szűk családon kívüli közösségépítésre. Hihetetlen segítség, amikor a nagyszülői (vagy csak nagyobb gyerekes) korosztály segít ebben nekünk. Így alakulhat ki egy csapat, ami aztán kicsit nagyobb gyerekekkel már maga is sokkal tevényebben segíthet a közösség építésében. Nagy köszönet e két délelőttért a Közösségépítő csoportnak: Arató Domonkosnak, dr. Beöthy Cecília, dr. Csermák Juditnak, Horváth Adriánnak, és Réder Kristófnak. Reméljük lesz folytatás!

Zawadowski Ádám

Papi hetvenkedés

Az örökkévalóságban egy nap az Úr előtt annyi, mint ezer év, ezer év pedig annyi, mint egy nap. (2Pét3,8). Itt a földön is: néha elviselhetetlenül hosszúnak érzünk egy-egy napot, ugyanakkor máskor azt vesszük észre: évtizedek rohantak el mellettünk, felettünk.

Nemrégiben egy örökifjú embert ünnepelhettünk, akinek élete fókuszában – de legalábbis évei száma számtani közepének közelében – sűrű, felejtethetlen krisztinavárosi évek állnak. A „Krisztinaváros” betűinek száma (13) egyébként megegyezik ünnepeltünk vezetéknevének betűszámával (13), valamint keresztnéve kezdőbetűjének az abc-ben elfoglalt sorszámával (13.) Nem mellékesen 5 éve volt pontosan 5*13 éves. Hetvenkedik tehát, teljes joggal.

Rekkenő hőségben hetvenszer hétnél is több ember töltötte meg az esztergomi vízivárosi templomot Pünkösödöt megelőző szombaton, hogy bíborosi misén adjunk hálát egy hosszú szolgálat kegyelmeiért: egy, az Úrnak szentelt, az emberekért dolgozó életért. A szentbeszédet Varga János, a bécsi Pázmáneum rektora mondta, kinek személyében a barát szólt, aki még az Örökimádás-templomban töltött (azaz a krisztinaikat követő...) években figyelt fel az Ünnepeltre. A liturgián a Kájoni-mise, a Szalay Olga összeállította énekgyűjtemény darabjai szólaltak meg. Az ünneplő közösség örömmel énekelte a tábori misékről ismerős dalokat, mosolyogva ugorva vissza néhány tucat évet az időben.

A szentmisét követően a Szent Adalbert központ Szent István termében a 45 évnyi papi szolgálathoz kötődő közösségek, a család, testvérek, kispapok, pipázó klubtagok köszöntötték egy-egy műsorral az ünnepeltet. A szünetekben, az udvaron közben volt ásványvíz és kávé, vidámság és meghatottság. Régmúlt időkön való merengés, elszánt jövőbe tekintés. Közösség alakult megint, melynek egyes tagjai nem is biztos, hogy ismerték egymást, más tagjai pedig évek-évtizedek óta nem találkoztak. Most együtt lehettünk megint. Felkészülésként az ünneplő sereg a megelőző kilenc napon át imádsággal – kilenceddel – készült a Születésnapra. Lelkesen és örömmel vállaltunk egy-egy órát a születésnaposért. Egy rózsacsokor jelképezte a csapatot, a résztvevők szálakhoz csatolt neveivel: ezen adtuk át jókívánásainkat.

multilokációról van szó?

Káplán, kápolnaigazgató, főtítkár, igazgató, plébániai kormányzó, plébános, rektor, pápai prelátus, püspöki helynök, protonotárius kanonok. A kirándulásokon kíméletlen „hajcsár”, a fülkében (erdőben, mezőn) megértő gyóntató. Eskető-keresztelő pap, és jó barát. Akinek Égiekhez fűződő „közvetlen drótját” anno annyiszor megtapasztalhattuk. Pl. azon a tábori felnőtt-keresztelés során, mikor az amúgy napsütötte délutáni szabadtéri misén csak és kizárólag, ám pontosan a keresztelés ideje alatt szemerkezt a nagy szemű, meleg eső. Akinek széles körben tapasztalt bilokációs képességéről egykor hosszas vita folyt szakértő körökben, hogy tényleg mindenütt ott van, vagy csak úgy tűnik. Azaz virtuális vagy valódi

Ünnepeltünkkel kapcsolatban a sokak által óhajtott és biztosra vett szentté-avatási procedúra követelményei közül a csodák, gyógyulások, megtérések és imameghallgatások már megtörténtek. A kanonizálás fennmaradó egyetlen akadályát viszont a magunk részéről még sokáig szeretnénk fenntartani.

Isten éltesse (még nagyon) sokáig Blanckenstein Miklós atyát!

Tibély András

Plébániai zarándoklat Győrbe

Nem véletlen, hogy Szent László király jubileumi évében Győrbe szervezett zarándokutat plébániánk, hiszen itt őrzik Szent László királyunk fejereklje-tartóját, amely a város szakrális szimbóluma. Május 27-én vonattal utaztunk a helyszínre, mivel a város nevezetes látnivalói, műemlékei a vasútállomástól rövid sétával elérhetők. Bár a vonaton hatosával külön-külön fülkékben foglaltunk helyet, lélekben együtt voltunk, mert minden fülkében egyszerre és ugyanazt imádkoztuk, elmondtuk a Zsolozsmából a napközi imaórát és a lorettói litániát.

Az alig másfél órás utazás után a szép napos időben egy pillantást vetve a neobarokk stílusban épült Városházára, az Aradi vértanúk útján sétálva városnézésünk első állomására, a Bécsi kapu térre indultunk. A Rába folyó felől nyitott, szabálytalan alakú barokk téren sok látnivaló akad. Megnéztük kívülről a Wittwer Márton Athanáz karmelita építész által tervezett barokk karmelita templomot, a hozzá kapcsolódó rendházat és a templom bejáratától jobbra, kis fülkében elhelyezett Hab Mária szobrot, amelyet a műértők az egyik legszebb magyarországi barokk szobornak tartanak. A tér látványosságai közé tartozik a rokokó-copf stílusú Ott-ház, amelynek kétemeletes homlokzata megtévesztő, mert a homlokzat mögött padlástér van, maga az épület csupán egyemeletes. Itt áll a város egyik legrégebbi lakóépülete, az Altabak-ház is, amelynek homlokzatát a Győrre jellemző sarokeréklyé díszíti.

A Bécsi kapu térről a Káptalandombra, a történelmi városközpontba sétáltunk fel. Itt található a város két legjelentősebb műemléke, a Nagyboldogasszony Székesegyház és a győri püspökség székhelye, a Püspökvár. Zarándokútunk időpontjában a bazilika a belső felújítási munkák miatt nem volt látogatható, de a templom fő kincseit, a Szent László hermát és a Könnyező Szűzanya kegyképet külön kiállítva megtekinthettük. A herma őrzési helye egyébként a bazilika gótikus stílusú Héderváry-kápolnája, az Írországból Magyarországra került kegykép pedig a bazilika északi oldalhajójának oltárképe. A kegykép a 17. sz. végén, amikor az ír katolikusokra súlyos büntető törvényt hozott a dublini parlament, vérrel könnyezett. 1968-ban VI. Pál pápa teljes búcsú elnyerését engedélyezte a könnyezés napjára, március 17-ére. A könnyezés emlékére a Győri Egyházmegye minden évben búcsút szervez a székesegyházban.

A Szent László Látogatóközpontban kapott jeggyel több helyszín megtekintésére nyílt lehetőségünk. Zarándoktársaink egy része először a Püspökvár-Toronykilátóba ment fel, hogy gyönyörködhessen a város egyedülálló panorámájában, mások az Egyházmegyei Kincstár és Könyvtár felé vették útjukat, ahol – szakszerű magyarázat mellett – páratlan ötvösmunkákat, miseruhákat, dalmatikákat, kódexeket, ösnyomatványokat láthattunk számos más kincs között. Néhány társunk lesétált a város piacterére, a Dunakapu térre is a folyó és a vaskakasos díszkút megtekintésére.

A 12 órai közös áhítat után együtt indultunk a város főterének számító impozáns Széchenyi tér felé. Sétánk közben megnéztük a híres barokk Frigyláda-szobrot és meghallgattuk a szobor történetét, gyönyörködtünk a Kreszta-házban, a többi szép épületben, a szűk utcácskákban.

A Széchenyi tér déli oldalán található a győri bencés szerzetesek épületegyüttese, a bencés rendház és a Szent Ignác templom, amelyben Mihály atya és Bence atya koncelebrált szentmiséjén vettünk részt. Az egyetemes könyörgésben otthonmaradt testvéreinkért is imádkoztunk.

A szentmise után egy bencés munkatárs mutatta be nekünk a szerzetesek templomát, amely korábban jezsuita templom volt és Loyolai Szent Ignác rendalapító tiszteletére szentelték fel. A színvonalas előadásból sok mindent megtudtunk a templom alapításáról, építéstörténetéről és művészeti értékeiről. Ezek közül meg kell említeni a templom építészeti különlegességét, hogy a mellékkápolnák nem egymásból, hanem a főhajóból nyílnak, így a belső tér vizuálisan egységes. A templom mennyezeti freskóit a tiroli származású, bécsi akadémiai mester, Paul Troger alkotta, s a szentély feletti freskón Szent Lukács alakjában a mester önarcképe látható, írótabláján az 1744-es dátummal és a művész szignójával. Ugyancsak Troger műve a főoltárkép, amely Szent Ignác apoteózisát ábrázolja. Érdekes adat, hogy a templomot kb. 300 angyal figurája díszíti.

A szentmise után megnéztük a téren álló, Buda visszafoglalásának emlékére emelt Mária-szobrot, a teret környező szép barokk palotákat, a vastuskós házat, sétáltunk a környező utcákon, majd a Győri Nemzeti Színház közelében lévő Komédiás Étterembe tartottunk.

Az ebéd nemcsak azért esett jól, mert három órára már mindenki megéhezett, hanem azért is, mert nagyon finom ételt kaptunk. Ebéd után a vonat indulásáig még volt egy bő órányi szabad időnk további városnézésre, sétálásra, kávézásra, fagylaltozásra, kinek-kinek kedve szerint.

Azt szinte mindannyian tudtuk, hogy Győr a négy folyó, a Mosoni-Duna, a Rába, a Rábca és a Marcal városa, azt viszont már kevesebben, hogy Győr Magyarország műemlékekben harmadik leggazdagabb városa is, amelyben egyszerre van jelen az élénk nagyváros és a nyugalmas kisváros hangulata. Mindezekből ezen a zarándokúton mi is bőséges ízelítőt kaptunk.

Útban hazafelé a Magnificat és Sík Sándor Te Deum című versének elmondásával adtunk hálát a közösségben eltöltött szép napért. Köszönjük Mihály atyának és segítőinek, hogy e szép győri zarándokútról és lelki útravalóról gondoskodtak a számunkra. Külön köszönet illeti dr. Gömbös Ferencné Csöpit a szervezésért, az idegenvezetésért és az érdekes történetekért.

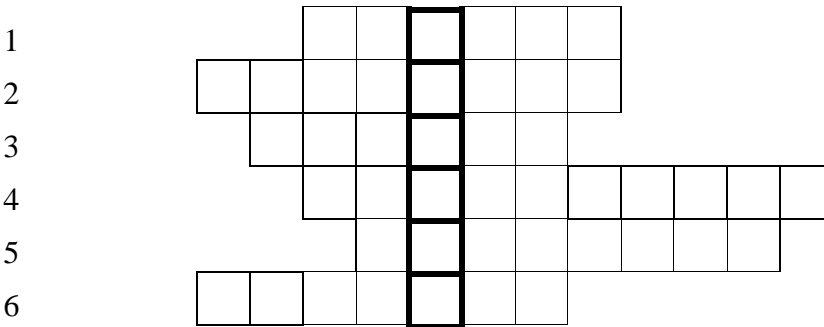
Nyitott templomok éjszakája – előzetes

Mit csinál egy cserkész? Sokan azt hiszik, fát ölelget az erdőben, vagy a homokban alszik, a szabad ég alatt. Akár ezt is teheti, de emellett még csomó kaland, kihívás és vagányosság jellemmez minket. Szögek nélkül építünk kapukat, asztalokat, polcokat. Hatalmas teljesítménytúrákat nyomunk le. Bálokat és musicaleket szervezünk. Mindeközben vidám hazafiak vagyunk. A Krisztinavárosban több, mint 90 éve alapították a 148. sz. Nagyboldogasszony cserkészcsapatot, amelyet '89-ben indítottak újra. Most is több mint 100-an vagyunk cserkészek itt Buda szívében. A múltunkról, jelenünkről és a jövőnkről többet is megtudhattok a Nyitott templomok éjszakáján!

Réder Kristóf

Rejtvény

1. Az első keresztény vértanú
2. Jesus Christus!
3. Itt keresztelkedett meg Jézus
4. A szerzetesek egyik fogadalma
5. A szentlélek egyik ajándéka
6. Izrael harmadik királya

Zsuppányi Maja

Nyugdíjas séta

Márciusban a 120 éves Múcsarnokba látogattunk. Az évforduló alkalmából rendezték meg Az első aranykor című kiállítást. Ferenc József kora a művészetek, ezen belül a festészetnek valóságos virágkora volt. Maga Ferenc József is mecénásként finanszírozta a kulturális intézményeket, így az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat kiállítási épületének létrejöttét is. 1896 májusában nyitotta meg a Schickedanz Albert által tervezett új Múcsarnok millenniumi képzőművészeti kiállítását. Magánvagyonából is 200-nál több képet vásárolt, melyek egy része a budavári palota termeit díszítette. Nagy szerencséje volt a művészeti életnek, hogy a kultúrpolitikát rendkívül művelt politikusok irányították (Eötvös József, Trefort Ágoston, Wlassics Gyula) de elsősorban az Andrassy család: id. Andrassy Gyula és gyermekei Tivadar, Ilona és ifj. Gyula. Az ő portréik láthatók az első teremben. Mellettük Ligeti Antal, Telepy Károly, Mészöly Géza tájképei. A kiállítás három művész generáció munkásságát öleli fel: a historizmus, a realizmus-naturalizmus és a századforduló modern művészetét. A historizmus kiemelkedő művésze a „3M”: az osztrák Hans Makart, a lengyel Jan Matejko, a magyar Munkácsy Mihály. Makart nem nagyméretű sorsfordulókat, hanem ünnepi pillanatokot festett. Matejko híres képe, a monumentális Rejtan, amely a Lengyelország három részre szakadását okozó országgyűlést ábrázolta. Ő a lengyelek festőfejedelme. Munkácsy az akkori nyugati világ legismertebb „hőstét” festette meg: Krisztust. Az ő képeik – hála a kialakult vasútrendszernek – utazó képek lettek, ország-világ láthatta őket. Ezek a nagyméretű képek látványosak, szemléletesek voltak, miként a horvát festészet reprezentánsai Vukováč, Ivekovic és Romako csataképei. Lotz Károly egyedül uralt egy kisebb termet képeivel. A naturalista-realista fordulat új témáiként a kortárs valóságot, a kiszolgáltatottságot, a nyomort, egyéni tragédiát festettek meg művelőik. E képeket a közízlés nem támogatta, hanem közintézményeknek szánták alkotóik. Pataky László és a prágai Jakub Schikaneder mély empátiával bemutatott, többnyire megrázó élethelyzeteket festettek meg. Ezt a festői vonulatot az „áhitat képei” és a hangulatfestészet (Mednyánszky) folytatták. A népi áhitat képei az emberi élet legfontosabb fordulóihoz kapcsolódnak: keresztlő, menyegző, utolsó kenet, temetés. A jelenetek bensőségessége, a beleérzéssel megfestett modellek egyre kifinomultabb lélektani jellemzésre adtak lehetőséget. Sok festmény született a vallásosság témakörében (Glatz Oszkár, Vaszary, Pohl, Zempléni, Révész Imre). Míg az 1890-es évekig a monarchia művészei általában Münchenben tanultak, közös volt stílusuk és orientációjuk, a századvégen fokozott differenciálódás következett be stílusban és eszmei tartalomban is. Külön termet kapott a lengyel festészet (Mlada Polska, az ifjú Lengyelország). Képeiket pesszimizmus, az erosz, az ösztönvilág és nőgyűlölet jellemzi. A cseh festészet a századfordulón Bécs helyett Párizsra figyelt. Uralkodik benne a melankolikus szemlélet, dekadencia, szimbolizmus és nőellenesség. Főleg Mucha plakátjai tették ismertté. Bécsben táj-képészetben a hangulatfestés, témaválasztásukra a szimbolizmus és neoromantika, portréfestészetben pedig a finom naturalizmus és dekorativitás hatott. Auchenteller Carl Moll és Maximilian Lenz a szecesszióhoz tartoztak. Auchentaller festette meg a Pastorale zeneszoba összművészeti remekét, Beethoven VI. szimfóniájának tételeire, melyek hangulatát formálta képekké. Hazánkban a magyarok tele voltak tervekkel, kísérletező kedvvel, készültek a Millenniumra. Stílusuk eltért egymástól, egyéni újítók voltak. Rippl-Rónai József, Vaszary János, Ferenczy Károly elsősorban a nagybányai természetelvűség

jelentette a magyar táj és ember együttes megörökítését. Kernstok Károly, Koszta József, Tornyai János képei a stílus-kísérletezőkkel szemben továbbra is megmaradtak a realizmus szellemében, a szegény parasztság és a városi szegénység ábrázolásánál.

Áprilisi sétánk nagycsütörtökre esett. Ezért zárandoklatként a Bazilikába, a krizmaszentelési misére mentünk el. A bíboros úr celebrálta a szentmisét, az egyházmegye teljes papsága előtt. A papi hivatás elmélyítéséről szólt az igeliturgia. Az olvasmány Izaiás próféta könyvéből (61,1- 3/a, 6a 8b-9) az evangélium Szt. Lukácstól (Lk. 4, 16 -21): ... az Úr lelke van rajtam, mert az Úr fölkent engem... Felemelő érzés volt, amikor a papok egyöntetűen „Akarjuk” felkiáltással megújították papi ígéreteiket. Majd a nép felé fordult a főpásztor, imádkozunk papjainkért és őerte, hogy hű szolgálói legyenek Krisztusnak, az örök főpapnak. Ez után következett az olajok megszentelése, a krizmához való olaj, a betegek olaja és a keresztelők olaja megszentelése. Jó volt újra látni a korábban káplánként nálunk szolgált papokat.

Májusban a Biblia múzeumba látogattunk. A földszinten időszaki kiállítás látható,

a különböző múzeumok kölcsönzéséből Aba-Novák Vilmos, Bálint Endre, Borsos Miklós, Derkovits Gyula, Kondor Béla, Szalai Lajos, Szántó Piroska, Szőnyi István, Udvardi Erzsébet bibliai tárgyú képeivel, grafikáival. Korábban Egry József képei voltak kiállítva. Ugyancsak itt volt látható Ráday Gedeon gyűjteménye, könyvtára és egy remek Cranach

festmény. A múzeum tulajdonképpen a pincében kapott helyet. Timár Gabriella nagyszerű vezetésében részesültünk, ő a múzeum vezetője. Férjével együtt éjt nappallá téve tisztították meg a pincét és tették alkalmassá a múzeum számára. Rendkívül érdekes interaktív múzeumot alakítottak ki. Képrnyőn követhetjük Ábrahám útját Úr-ból elindulva. Noé bárkáját szétszedhetjük és újra felépíthetjük. Ugyancsak képernyőn nézhetjük végig egy halászhajó megtalálását a Genezáreti-tó iszapjából, amely hajót Krisztus apostolai is használhatták. Egy nagy méretű makett mutatja be a Jeruzsálemi-templomot. Gombnyomásra a felette álló képernyőn megjelennek a templom egyes helyszínei. Szintén képernyőn követhetjük a Szentföld templomainak történetét. Mindenütt feliratok igazítanak el és a jelentős bibliai tárgyak élethű másolatai – pl. a Pontius Pilátus létét igazoló kő- a világ múzeumaiból drága pénzen beszerezve. Mindenkinek ajánlom a református egyház működtetésében, a Ráday utca 28. alatti múzeum megtekintését (ingyenes).

Varga Istvánné, Sári

Házunktája

Természetesen az élet – mint már sokszor – átírta beszámolóim tervezetét. Június 5-én este a Duna TV-ben vetítették Siklósi Beatrix dokumentumfilmjét: „Övék a mennyek országa” címmel. Erről nem lehet nem írni! S az alkotótársat is meg kell, hogy nevezzem: Marossy Géza operatőr készítette a felvételeket. Az úton társak voltak még: Bőjte Csaba testvér, Sajgó Szabolcs jezsuita szerzetes és Hölvényi György EP képviselő. Irakban jártak, a felvételek többsége Erbilben készült, Moszul közelében. Azt hiszem nem is kell bővebben arról írnom miről is szól a film... megdöbbentő, megrázó és mélyen megható gondolatokat hallottunk és képeket láttunk. Megható pillanatok, egyik közülük: erdélyi és pesti szerzetes áldoztat káld keresztényeket a lerombolt templom szomszédságában lévő hittanteremben. Egy másik csodálatos élmény: sok száz olajfa (a béke szimbóluma!) csemetét osztanak szét a híveknek, akik abban a reményben viszik haza és ültetik el, hogy a fát fel is tudják nevelni! Aki nem látta a filmet és van internetes lehetősége, több helyen is visszaneézheti, a Médiaklikken nekem azonnal bejött. Pár éve, ha a keresztényüldözés szót hallottunk, leginkább az ókori római időszakra gondoltunk. Ma, a 21. században ismét válóssá vált ez a fogalom. Ezért arra kérem olvasóinkat, hogy áldozzanak egy kevés időt egy-egy fohászra, imára. Gondoljunk azokra, akik az állandó életveszélyben is maradnak a hevenyészett sátoráborokban. A keresztények a táborokból vissza akarnak térni otthonukba, ahonnt élüzték őket! Hitük mély és erős, és tiszteletet ébresztő. Imádkozzunk értük!

Idén már többször volt 30 fok körül a hőmérő. Egészen furcsa visszagondolni a pár héttel ezelőtti szerda délutánra, mikor téli napokat idéző hóesésben igyekeztünk az esti kórus hangversenyre. Április 19-e azért már tavasznak számítana, de a hópelyhek nem így gondolták. Sajnáltam azokat, akiket a természet tréfája megfosztott egy remek előadástól. Mindig tiszteltem az angol kóruskultúrát. Szinte minden templomnak, egyesületnek van kórusa, s bizony egészen jók. A hozzánk érkező együttesnél fokozottan lehettek elvárásaink, hiszen tagjaik komoly zenei képzésben részesültek. Luums Chamber Choir néven hirdette őket a plakát; a Luums betűszó, azt az egyetemi egyesületet jelzi ami felépítményében nagyjából megegyezik a mi Akadémiánkkal. Nem is ez a lényeges, hanem az, ami szólt! Láttam előzetes műsorukat, tehát volt időm felkészülni, a szerzőknek utánanézni, hiszen a műsor jelentős része kortárs szerzők műveiből állt, akiket mi nem nagyon ismerünk. Kicsit zavaró volt, hogy nem a kiadott műsor sorrendjében énekelték a műveket. Arra azért elég hamar rájött az ember, hogy nem a leírt reneszánsz choral, hanem a tipikusan „fekete zene” egyik népszerű Isten-dicsőítő dala szól. Walthier Zsuzsa vállalta a tolmács tisztét, amiért nagyon hálásak voltunk, csak éppen nem kapott mikrofont, s egy ilyen szinkrontolmácsolásnál szinte esélytelen volt, hogy halljunk is valamit. Nagyjából a 3-4. számnál feladtam a dolgot, s rábíztam magam a fülemre, nem mindig fontos a szöveg. Boldog voltam már attól is, hogy ennyi fiatal útra kel, hogy másokkal is megossa a zene örömét. A sikeres koncert után egy kis agapé várta az énekeseket s közönségét a Szt. Gellért iskolában. A fiataloknak láthatóan jól esett a családias hangulatú fogadtatás. Nagyszerű este volt, alig várjuk a következőt!

Végtelenül sajnálom, hogy Divényi János előadására nem tudtam elmenni, pedig agyon csábító volt a téma. Természetesen nyomoztam, s hallottam, hogy milyen sikeres, tartalmas este volt. Kimeríthetetlen a téma, különösen az én korosztályomnak. Az ok

egyszerű: tudunk viszonyítani. Valóban rengeteg energiát, időt tudunk megtakarítani, mindenféleképpen kitágultak a lehetőségeink. Tudományban, kutatásban nem kérdés milyen lehetőségek születtek. De különösebben nem bonyolódnék most bele ebbe a témába, hely sincs annyi, s nem is igazán dolgom ebben a cikkben. Magánéletünkben viszont magamról tudom, mennyivel jobban esik délután egy kávé mellett könyvből kikeresni egy jó verset, vagy bármilyen írást, mint kattintgatva keresni a gépen, ha irodalmat keresek valamihez. Az utóbbi valóban gyorsabb – nyugodtan kézbe venni a könyvet, ha élvezni akarom az irodalmat, a papír illatát is érezni, bizony egészen más élmény.

Sokszor meséltem tanítványaimnak: gyermekkoromban, egészen jó lemezjátszónk volt, az egyik kedvencem Liszt: Les Preludes-je volt (játszottuk zenekarral, hát hogyné szerettem volna) a 16-17 perces szimfonikus költemény 5 lemezoldalon volt rajta! Most 1-1 kattintással válogathatok melyik karmesterrel, zenekarral szeretném meghallgatni a you tube-on. Általában a Berliini Filharmonikusok nyernek... Talán nyáron több idő van arra, hogy nyugodtan, rohanás nélkül tanítsuk az eszközök okos használatára unokáinkat, gyermekeinket. Ha jó érveink vannak, valamennyire hallgatnak ránk. Most töröltem ki kb. fél oldalt, mert élményem van „tengernyi”! De hagyni kell valamennyit őszre is. S ki tudja? – lehet, hogy unokáim könyvtárnyi könyvet olvasnak föl nekem, ahol csak megfordulnak új népdalt találnak, s még az is lehet, hogy kevesebb hibát találok a Wikipédiában, a kommentelők megtanulnak helyesen írni, s a legmerészebb álmom is valóra válik: szép magyar nyelvezettel írnak egymásnak. Akkor talán újra beleolvasok néhányba...

Szép nyarat kívánok mindnyájunknak sok-sok szeretettel.

H.Végvári Ágota

Gólyahírek

Megszületett Ángyán Gellért, Försönits Orsolya és Ángyán Péter kisfia március 24-én hajnalban. Köszönti testvérét, Rózát, köszönti a Scolát nagy szeretettel, és üzeni, hogy "eee!"

Hamar-Szelényi András, Szelényi Évi és Hamar László kisfia április 3-án 10:34-kor érkezett.

"Ne hidd, hogy a mese álmom, lecsúsztunk a szivárványon! Bár csúszkálni törvénytelen, elnézi a történelem. Megjött Andris ez a lényeg, bizonyítják hangos tények, bizonyítják hangos tények. Hangos tények bizonyítják apja,anyja boldogságát: újszülött jött a világra, új virág az újult ágra! Szempillája alig rebben, ő tud sírni a legszebben, ő tud sírni a legszebben!"

Agócs Gergely és Szelényi Márti 3. lánya, Boróka is megszületett május 23-án este.

Mindenki jól van, köszönjük az izgulást! Örülnek a nagyszülők, a cserkészek, a scolasok, a gitáros zenészek és a többiek...

Nyíri-Szabó Eszter

Szerkesztőségünk címe: H. Végvári Ágota
1016 Budapest Mészáros u. 12. Tel: 375-1622

H í v o g a t ó

Június

23. péntek

24. szombat

29. csütörtök

Jézus Szíve ünnepe, reggel is lesz szentmise
du. $\frac{1}{2}$ 4 órakor nyugdíjasok délutánja
este $\frac{1}{2}$ 7 órakor Fülöp Ákos atya ezüstmiséje
Péter-Pál ünnepe, reggel is lesz szentmise

Július

2. vasárnap

7. péntek

9. vasárnap

13. csütörtök

16. vasárnap

országos gyűjtés „Péter-fillérek”
elsőpéntek, reggel is lesz szentmise
 $\frac{1}{2}$ 12 óra megemlékező szentmise Gyimóthy
plébános atya halálának 36. évfordulójáról
de. nyugdíjasok sétája
de. 9 óra megemlékező szentmise Várhegyi
plébános atya halálának 8. évfordulójáról

Augusztus

4. péntek

5. szombat

6. vasárnap

10. csütörtök

15. kedd

20. vasárnap

elsőpéntek, reggel is lesz szentmise
Búcsúnk napján – egésznapos szentségimádás
reggel 8 órakor szentmise, utána szentségkitétel
este (kivételesen) $\frac{1}{4}$ **8 órakor** esperes kerületünk
búcsúi szentmiséje
Templombúcsúnk nyilvános ünnepe
este $\frac{3}{4}$ 6 órakor ünnepi vesperás
de. nyugdíjasok sétája
Nagyboldogasszony kötelező ünnepe
rendkívüli miserend: 7, 9 és 18.30
Szent István király ünnepe
vasárnapi miserend

Szeptember

1. péntek

3. vasárnap

4. hétfő

10. vasárnap

14. csütörtök

16. szombat

elsőpéntek, reggel is lesz szentmise
9 órai szentmisén **Veni Sancte**
életbe lép a tanév alatti miserend
lecsóparti a plébánia kertjében
de. nyugdíjasok sétája
Mindszenty zarándoklat
Nyitott templomok éjszakája